

Nr 117.

Av herr **Eskhult**, *angående viss ändring i väglagens bestämmelser om ordnande av vintervägar å landet.*

Enligt lag om allmänna vägar av den 7 juni 1934 § 24 kan för ordnande av vintervägar å landet, om vägstyrelsen så finner lämpligt, snöploglag uttagas. Därför indelas lämpligt belägna och i övrigt tjänliga jordbruksfastigheter.

Det är härvid fråga om en skyldighet, som åvilar ägare och brukare av fastighet att mot ersättning enligt vissa normer utgöra snöploglag varvid arbetet skall fördelas i proportion till fastighetens taxeringsvärde.

Detta arbete övervakas enligt samma lags § 26 av en snöplogfogde vald av ploglagets medlemmar för en tid av tre år.

Dessa bestämmelser synas föga vara i överensstämmelse med tidens krav. Det synes, som om skyldigheten att utgöra ploglag icke längre borde ensidigt åvila jordbruksfastigheter under nuvarande förhållanden, då jordbrukarnas användande av vägar mer och mer upphört att som förut dominera. Det vill synas som om flera kategorier av medborgare exempelvis industriarbetare men även andra borde kunna åläggas sådan skyldighet i mån som kan erfordras. Det vill även synas som om formen för utseende av snöplogfogde är föga lämpligt. Det vore ur praktisk synpunkt vida att föredraga om detta uppdrag i stället av vägstyrelsen kunde lämnas till lämplig person, utan hänsyn till de små synpunkter, som kunna komma att göra sig gällande när val skall företagas inom ett snöploglag.

Med hänvisning till vad som anförts föreslås,

att riksdagen ville *dels* besluta sådan ändring av lag om allmänna vägar § 36 att snöplogfogde för tre år i sänder utses av vägstyrelsen *dels* hos Kungl. Maj:t hemställa om utredning angående utvidgande av de skyldigheter att utgöra snöploglag som lag om allmänna vägar § 24 stadgar till att omfatta även andra än ägare eller brukare av jordbruksfastigheter.

Stockholm den 22 januari 1938.

Ernst Eskhult.
